

Grote schreden

“Mariken, Mariken, waar zit je?”

“Op zolder pappa!”

“Dat kind zit altijd op zolder. Kom eens naar beneden voor te eten.”

“Nee, mijn pappa, dat doe ik niet.”

“Je zult iets moeten eten, Mariken.”

“Dat weet ik, pappa, maar ik durf de trap niet af.”

“Je bent de trap ook op gedurfd.”

“U heeft gelijk pappa, maar toen was ik nogal een stuk jonger.”

“Een meisje dat ouder is gegroeid, durft dan toch de trap af om te komen eten?”

“Ik wil niet eten.”

“Dan word je net als je muizen.”

“Hoe weet u dat? Dan bent u hier stiekem op zolder wezen neuzen.”

“Ik heb dat niet stiekem gedaan, ik heb het je zuster gevraagd.”

“Ik heb geen zuster!”

“Stiekem heb je toch een zuster. Zoals wij wel meer stiekem hebben gedaan. Daarover gaan wij later, als je zo groot bent geworden dat je alle trappen af durft, alles vertellen.”

“Al mijn muizen zijn dood, pappa.”

“Dat heb ik gezien. Jouw muizen kunnen ook de trap niet af. Die zullen eerst groter moeten groeien. Wat niet zal lukken, als ze niet eten.”

“Als ik mijn muizen opeet, hoef ik de trap niet af te komen. Vindt u dat goed?”

“Ik vind dat goed, maar ik waarschuw je: dode muizen zijn niet lekker en je moeder wil graag dat je goed eet.”

“Ik heb geen moeder.”

“Dat klopt, maar stel dat. Dan had ze dat gevonden, dat weet ik zeker.”

040705; 090705